

สาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน
กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี
Causes of Sexual Offenses by Children and Youth Case Studies
of Department of Juvenile Observation and Protection Center
in Ubon Ratchathani Province

รุ่งตะวัน ทวีบุตร¹
Rungtawan Taweebut¹

Receive: 20 พฤษภาคม 2568 Revised: 15 กรกฎาคม 2568 Accepted: 21 กรกฎาคม 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาหาสาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน และเพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด และสนทนากลุ่ม จากเจ้าหน้าที่ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ นักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยา มีผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 15 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน มี 3 ปัจจัยดังนี้ 1.ด้านครอบครัว จากการเก็บข้อมูลแบ่งเป็นประเด็นย่อย 3 ประเด็นสาเหตุคือ (1) พ่อแม่แยกทางกัน (2) การเลี้ยงดู และ (3) ความรุนแรงในครอบครัว ปัจจัยที่ 2.ด้านตัวผู้กระทำความผิด จากการเก็บข้อมูลแบ่งเป็นประเด็นย่อย 3 ประเด็นสาเหตุคือ (1) พฤติกรรมก้าวร้าว (2) พฤติกรรมทางจิตเวช และ (3) เสพยาเสพติดและดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยด้านที่ 3.ด้านสภาพแวดล้อม จากการเก็บข้อมูล แบ่งเป็นประเด็นย่อย 4 ประเด็นคือ (1) ปัญหาในชุมชน (2) ปัญหาในการคบเพื่อน (3) ปัญหาสภาพเศรษฐกิจ และ(4) ปัญหาสื่อออนไลน์ สำหรับแนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศ แบ่งเป็น 3 แนวทาง โดยแนวทางป้องกันแก้ไข ปัญหาทั้งสามแนวทางจะต้องดำเนินการควบคู่กันไป ดังนี้ 1.พัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น ครอบครัวต้องให้ความอบอุ่นเพียงพอ แนวทางที่ 2.สอดส่องพฤติกรรมเด็กและเยาวชน และแนวทางที่ 3.สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว สุดท้ายแล้วแนวทางป้องกันแก้ไขจะมีวิธีการที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน การป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ผลมากที่สุดต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างบทบาท

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต ; Master Student of Arts Program, Department of Criminology and Justice Administration, Rangsit University, Thailand; e-mail: rungtawana22@gmail.com

ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และการเข้าถึงสื่อออนไลน์ ผู้ปกครองควรแนะนำการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ โดยมีกฎกติกา เงื่อนไขกำกับดูแลจากผู้ปกครอง

คำสำคัญ: กระทำผิดทางเพศ, เด็กและเยาวชนกระทำความผิด, ความรุนแรงในครอบครัว, พฤติกรรมทางจิตเวช

ABSTRACT

The research aims to study the causes of juvenile sexual offenses and to study prevention methods for preventing juvenile delinquency. This research is a qualitative study that involves analyzing data from documents, In-depth interviews with juvenile delinquents and youth in juvenile delinquency in Ubon Ratchathani province, as well as with the parents of juvenile offenders. The study also includes group discussions with probation officers, social workers, and psychologists. In total, there are 15 informants participating in this research. The results of the study show that the causes of sexual offenses of children and youth in the case study of juvenile delinquency and protection in Ubon Ratchathani Province, can be categorized into three main factors as follows: 1. Family-related factors based on the data collected, these are divided into three sub-issues. The causes are (1) parental separation (2) lack of parental supervision and (3) domestic violence. 2. Offender-related factors based on the data collected, these are also divided into three sub-issues: The causes are (1) aggressive behavior, (2) psychiatric behavior, and (3) drug and alcohol and awareness. 3. Environment factors based on the data, these are divided into four sub-issues: (1) community problems (2) problems in fellowship, (3) economic conditions, and (4) online media issues. The prevention guidelines to stop children and youth from committing sexual offenses, are divided into three approaches. 1. Developing family relationships, for example, the family must provide sufficient warmth 2. Monitor the behavior of children and youth 3. Surrounding environment. Finally, the prevention and correction guidelines should be appropriate to children and youth. The most effective prevention and correction of problems, requiring cooperation among the roles of family, school, community, and access to online media. Parents should guide the use of the internet to benefit, with rules and conditions supervised by the parents.

KEYWORDS: Sexual Offenses, Juvenile Delinquency, Domestic Violence, Psychiatric Behavior

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กและเยาวชนมากขึ้นกว่าในอดีต โดยมี การระบุความสำคัญของเด็กและเยาวชนไว้สูงสุดเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับ อาชญากรรมทางเพศ ซึ่งมีอัตราสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านปริมาณและระดับความรุนแรง จากข้อมูล การรับแจ้งเหตุของระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สถิติที่ประชาชนรับแจ้งเหตุ เป็นคดีอาญาฐานความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ทั่วประเทศ ข้อมูลสถิติคดีที่ได้รับแจ้งล่าสุดจากตารางเปรียบเทียบสถิติ การรับแจ้งคดีอาญาของตำรวจระหว่างปี พ.ศ. 2566 กับพ.ศ. 2567 ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบสถิติการรับแจ้งคดีที่ได้รับแจ้งระหว่างปี พ.ศ. 2566 กับ พ.ศ. 2567

ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	2566	2567	เพิ่ม
จำนวนคดีที่ได้รับแจ้ง	15,986	16,618	632

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2567)

จากข้อมูลสถิติ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของศีลธรรม และความสามารถในการควบคุม ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ทำให้ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหา ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ โดยมีสาเหตุหลายอย่างที่ส่งผลทำให้เด็กและ เยาวชนมีพฤติกรรมเลียนแบบและเบี่ยงเบนไปในทางที่กระทำผิดทางเพศ

เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2568 จากข่าวพบว่า ด.ญ.วัย 14 ถูกเยาวชนชายอายุ 15-19 ปี ประมาณ 10 คนลวนไปเล่นน้ำสงกรานต์ สุดท้ายโดนรุมขืนใจ ก่อนนำตัวปล่อยทิ้งที่บึงน้ำมนต์ ให้กลับบ้านเอง(ข่าวสดออนไลน์,16 เม.ย.2568) ช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาในประเทศไทย จากข่าวพบว่าเด็ก และเยาวชนกระทำความผิดทางเพศเป็นจำนวนมากและเป็นที่น่าตกใจเพราะเด็กที่กระทำความผิดทางเพศมีอายุน้อยเพียง 6 ขวบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบและกรอบของผู้ปกครอง เพื่อนที่คบหา สภาพแวดล้อมตัว เด็กและเยาวชน เพื่อการรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชนและอนาคตของ ชาติ ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศต้องได้รับการแก้ไขและป้องกันมิให้พวกเขากระทำ ผิดซ้ำได้อีก

จากสถิติคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั่วประเทศปี 2567 พบว่ามีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในอันดับ 1-5 ของคดีความผิด ทั้งหมด ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน ทั่วประเทศ ปีงบประมาณ 2567 จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	จำนวน
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	3,127
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3,866
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	929
ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพ การปกครอง	387

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	3,329
ความผิดอื่นๆ	41
รวมทั้งหมด	11,679

ที่มา : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2567)

จังหวัดอุดรราชธานีได้พบว่าสถิติคดีอาญาในจังหวัดอุดรราชธานี ประจำปี พ.ศ. 2562-2565 มีคดีอาญาเกิดขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ จำนวน 28,000 คดี จังหวัดอุดรราชธานีเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงเห็นว่ามีคามจำเป็นที่ต้องมีการสร้างการรับรู้ในการป้องกันอาชญากรรม โดยการให้ความรู้ความเข้าใจให้ผู้นำชุมชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข่าวภัยสังคมทุกรูปแบบ และสร้างเสริมองค์ความรู้เรื่องอาชญากรรมให้ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ในด้านการป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบออนไลน์และรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและภัยสังคมรูปแบบใหม่ โดยการให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบช่องทางในการขอรับความช่วยเหลือเมื่อคนในชุมชนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ให้สามารถเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือของกระบวนการยุติธรรมได้อย่างทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุดรราชธานี, 2566)

ตารางที่ 3 สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีอาญาและถูกจับกุมส่งสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน 3 ปีซ้อนหลัง ในปีพ.ศ. 2565 – 2567

สถานพินิจฯ	2565	2566	2567
อุดรราชธานี	349	357	398

ที่มา : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2567)

จากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีอาญาและถูกจับกุมส่งสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน 3 ปีซ้อนหลัง ในปีพ.ศ. 2565 – 2567 ของจังหวัดอุดรราชธานีหากเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอุดรราชธานี ในปี 2565-2567 พบว่าจำนวนทั้งหมดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุดรราชธานีมีจำนวนสามแสนกว่าคน(สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรราชธานี,ออนไลน์) เมื่อเทียบกับจำนวนของเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ถือเป็นจำนวนที่ไม่น่าเป็นห่วงมากนักแต่หากพูดถึงความเป็นจริงก็ไม่ควรมีใครได้รับผลกระทบ จากการกระทำความผิดที่มาจากผู้อื่นโดยเฉพาะที่มาจากเด็กและเยาวชน และจากข้อมูลสถิติพบว่าเด็กและเยาวชนเพศชายมีจำนวนที่มากกว่าเพศหญิงดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศปีงบประมาณ 2565-2567 จำแนกตามเพศ

ปีงบประมาณ	ชาย	หญิง
2565	11,032	1,160
2566	11,472	1,130
2567	13,408	1,436

ที่มา : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2568)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี และศึกษาแนวทางการป้องกัน แก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศ โดยผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และรายละเอียดอื่นๆไว้ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาสาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศกรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาหาสาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ศึกษาหาสาเหตุการกระทำความผิด ดังนี้ 1.สาเหตุด้านครอบครัว 2.ด้านตัวผู้กระทำความผิด 3.สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศกรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

1. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 5 คน
2. ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 5 คน
3. เจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 5 คนโดยมีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่ต่ำกว่า 3 ปี เป็นตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติจำนวน 1 คน นักสังคมสงเคราะห์ 2 คน และตำแหน่งนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตด้านระยะเวลา 12 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์เชิงลึกและจัดทำแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม

1. จัดทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยเป็นการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี สอบถามถึงข้อมูลด้านตัวผู้กระทำความผิด ปัจจัยทางสาเหตุด้านครอบครัว ปัจจัยสาเหตุด้านสภาพแวดล้อม จำนวน 5 คน และผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จำนวน 5 คน

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเป็นการจัดสนทนากลุ่ม ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรราชธานี จำนวน 5 คน ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่ต่ำกว่า 3 ปี เป็นตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ จำนวน 1 คน นักสังคมสงเคราะห์ 2 คน และตำแหน่งนักจิตวิทยา จำนวน 2 คน เพื่อศึกษาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน และเพื่อศึกษาหาแนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสัมภาษณ์ ที่กำหนดไว้ แต่ละประเด็นคำถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และดำเนินการตามขั้นตอนการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อให้การวิจัยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัย เมื่อผ่านการพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยนำไปเสนอให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนพิจารณาประเด็นคำถามอีกครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจะดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

1.1 ทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูล ได้แก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรราชธานี เพื่อเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนในแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของเด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรราชธานีในแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้ ทำการคัดเลือกแบบเจาะจงแล้ว พร้อมทั้งแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

1.2 ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะโทรศัพท์ ประสานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรราชธานี ก่อนล่วงหน้าเป็นเวลา 3 – 7 วัน เพื่อกำหนดวัน เวลาเพื่อนัดสัมภาษณ์ และเมื่อถึงกำหนดเวลา ผู้วิจัยจะเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยทำตามกฎระเบียบที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุดรราชธานี นั้นอย่างเคร่งครัด ในการสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัยจะอธิบายและชี้แจงในประเด็นต่างๆ ให้ผู้ให้ข้อมูลทราบ โดยการเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการจดบันทึกขณะสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมประเด็นในแบบสัมภาษณ์ ภายในระยะเวลา 1-2 ชั่วโมง หากเด็กหรือเยาวชนมีความรู้สึกไม่สบายใจ หรือมีอาการผิดปกติ ต้องยุติการสัมภาษณ์และส่งต่อเด็กหรือเยาวชนพบนักจิตวิทยา หลังจากนั้นหากเด็กและเยาวชนยินยอมที่จะเข้าร่วมการวิจัย ก็จะดำเนินการสัมภาษณ์ต่อ แต่หากเด็กและเยาวชนไม่ยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยต่อ ต้องยุติในการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ให้อ่านอธิบายแบบสัมภาษณ์เชิงลึกให้เด็กและเยาวชนได้ฟังก่อน และขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่เป็นผู้เชิญชวนเด็กและเยาวชนที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

1.3 เมื่อทำการสัมภาษณ์จนจบและครบประเด็น ตามแบบสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยจะมอบของที่ระลึกเป็นการตอบแทนในการให้ข้อมูล

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรราชธานี เป็นตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติและนักสังคมสงเคราะห์ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด

อุบลราชธานี และนักจิตวิทยาเด็กและเยาวชนโดยนักจิตวิทยามีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่ต่ำกว่า 3 ปี การจัดการประชุมในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ใช้แบบ Focus Group ชุดที่ 3 โดยจะดำเนินการดังนี้

2.1 ทำหนังสือขออนุญาตเพื่อจัดการประชุมไปยังกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี

2.2 นำส่งประเด็นประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อส่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับทราบก่อนเข้าร่วมประชุมล่วงหน้า อย่างน้อย 1 สัปดาห์

2.3 โดยก่อนการประชุมจะแจ้งให้กลุ่มทราบว่ามีการบันทึกเสียงร่วมด้วย หากไม่ยินยอมในการบันทึกเสียง ผู้วิจัยจะทำตามคำร้องขอ และจะใช้วิธีการจดบันทึกแทน การประชุมในครั้งนี้จะใช้เวลา ประมาณ 1-3 ชั่วโมง

2.4 เมื่อทำการประชุมจนจบประเด็นแล้ว และครบถ้วนตามประเด็นที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจะมอบ ของที่ระลึกเป็นการตอบแทนในการให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสรุปเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปถอดความและเรียบเรียงประเด็น
2. ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล โดยแยกเนื้อหาและจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นการ สัมภาษณ์ และโจทย์การวิจัย
3. วิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบการวิจัยที่กำหนด ด้วยการจำแนกประเภทข้อมูล (Typological Analysis) ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม และเรียบเรียงประเด็นตามแนวทางการศึกษา วัตถุประสงค์แต่ละข้อโดยการประมวลแนวคิดจากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มา ใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและสรุปผลการศึกษาโดย อธิบายแบบบรรยายพรรณนา

จริยธรรมการวิจัยในคน

โดยคณะผู้วิจัยได้ยื่นขอจริยธรรมการวิจัยในคนกับคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีเอกสารรับรองโครงการวิจัยเลขที่ COA. No. RSUERB2024-100

สรุปผลการวิจัย

สาเหตุของการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนมีปัจจัยหลัก 3 ด้าน ดังนี้ 1) ปัจจัย ด้านครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการสร้างลักษณะนิสัยและ บุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน ประสบการณ์แรกเริ่มของเด็กและเยาวชนมักจะเกิดขึ้นภายในครอบครัว จากการศึกษพบว่า ครอบครัวที่มีฐานะยากจนและมีบุตรมาก มักทำให้บิดามารดาดูแลไม่ทั่วถึง มี ปฏิสัมพันธ์กันน้อยลง ขาดการสื่อสารที่เข้าใจกัน และทะเลาะกันบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความ ผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) นอกจากนี้ ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายใน ครอบครัว อาจทำให้เด็กและเยาวชนต้องขาดการศึกษา หรือบางคนต้องหางานทำในระหว่างเรียน หรือ

ยิ่งไปกว่านั้นอาจนำไปสู่ปัญหาและพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางที่ผิดได้ 2) ปัจจัยจากตัวเด็กและเยาวชน มักจะพบความผิดปกติในการทำงานของสมองส่วนหน้า (prefrontal cortex) ได้บ่อย ซึ่งส่งผลทำให้มีความยับยั้งชั่งใจลดลง ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว, โรคสมาธิสั้นซึ่งทำให้เด็กมีอาการขาดสมาธิ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการควบคุมตนเอง, รวมถึงการจัดลำดับสิ่งต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ พบว่าต่อมไร้ท่อผิดปกติการขับฮอร์โมนได้แก่ออร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) หรือออร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen) ไม่สมดุลจะมีผลทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมได้ง่ายกว่าคนปกติ นอกจากนี้ สารเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังสามารถลดความสามารถในการดูแลตัวเอง และทำให้เด็กและเยาวชนขาดสติยังคิดได้ 3) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของเด็กเริ่มต้นตั้งแต่สิ่งที่ใกล้ชิดที่สุด คือ ครอบครัว เพื่อน ชุมชน โรงเรียน และสื่อสังคมออนไลน์ งานวิจัยนี้สอดคล้องกับหลายทฤษฎี ได้แก่ 1. ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) 2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) 3. ทฤษฎีพฤติกรรมเลียนแบบ (Behavioral Imitation) และ 4. ทฤษฎีการคบหาสมาคมแตกต่าง (Differential Association Theory) จากกรณีดังกล่าว การทราบสาเหตุของการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดูแลพวกเขา และส่งผลให้สามารถเลือกใช้วิธีการเฝ้าระวังรักษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งยังช่วยให้ทราบวิธีป้องกันการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนได้อีกด้วย จากการศึกษาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน มีหลักการที่มุ่งเน้น “ประโยชน์สูงสุดสำหรับเด็ก” ซึ่งหมายถึงสิทธิและประโยชน์ทั้งหมดที่เด็กพึงมี พึงได้รับในฐานะผู้ถือกำเนิดและมีชีวิตรอด หรือโดยสามัญสำนึกของวิญญูชนย่อมเห็นได้ว่าเป็นสิทธิของเด็ก ปัจจุบัน สังคมให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนมากขึ้น เนื่องจากมองว่าเด็กเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าที่ต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองและพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ พบว่ากระบวนการยุติธรรมได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด เพราะความสามารถทางภาวะอารมณ์ ร่างกาย และสติปัญญาของพวกเขายังไม่เท่ากับผู้ใหญ่ จึงจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิเป็นพิเศษ เด็กและเยาวชนแต่ละคนย่อมมีลักษณะเฉพาะที่ต่างกันไป ดังนั้น การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนต้องมีแนวคิดที่ครอบคลุมถึงสิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่พวกเขาควรได้รับ เช่น สิทธิในการเรียนรู้และการเข้าถึงบริการทางสังคม

การอภิปรายผล

1. สาเหตุการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี มีดังต่อไปนี้

1.1 ด้านครอบครัว จากการศึกษา พบว่า ในประเด็นสาเหตุด้านครอบครัวสามารถแบ่งย่อยได้ 3 สาเหตุ ได้แก่ สาเหตุพ่อแม่แยกทางกัน การเลี้ยงดู และความรุนแรงในครอบครัว

กล่าวคือเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่พ่อแม่และแม่แยกทางกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดระยะห่างในความสัมพันธ์กับครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผู้ปกครองที่ได้ให้ข้อมูลว่าดูแลลูกได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ไม่ทันได้สังเกตพฤติกรรมของลูกว่ามีสิ่งผิดปกติไป ปัญหาพ่อแม่แยกทางกันส่งผลให้พ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงดูลูกอย่างมีคุณภาพ มีความห่างกันในด้านความสัมพันธ์ไม่มีความผูกพันกันมากนัก เป็นการเริ่มต้นของการไม่มีความสามัคคี มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ มีการตีหรือใช้กำลังเพื่อแก้ปัญหา และหลายครอบครัวเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับตายายหรือผู้สูงอายุ สอดคล้องกับพนักงานคุม

ประเพณีชำนาญการพิเศษได้ให้ข้อมูลไว้ว่าในปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยีสื่อสารส่วนมากเป็นการสื่อสารทางออนไลน์ และแน่นอนว่าคนมีอายุส่วนใหญ่มีอุปสรรคในการเข้าถึงด้านสื่อเทคโนโลยี สิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้สูงอายุเข้าไม่ถึงเทคโนโลยีหรือสื่อออนไลน์ ดังนั้นจะไม่ค่อยได้มีโอกาสสั่งสอนหรือเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนเรื่องการสื่อสารบนโลกออนไลน์อย่างถูกต้องหรือสอนให้หลีกเลี่ยงเนื้อหาที่เป็นข้อมูลที่ผิด ข้อมูลลวง เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับวัย

จากที่กล่าวไปแล้วนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) และแนวคิดสัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relationship) ที่กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างปู่ย่าตายายกับลูกหลาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ในหมู่ญาติมิตร ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีลักษณะในหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาพูดคุย กันอยู่เสมอ การแสดงออกถึงความรักใคร่ปรองดอง ความห่วงใยซึ่งกันและกัน รวมถึงการปรึกษาหารือร่วมกัน เมื่อมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของปราณี สุทธิสุคนธ์ (2560) เรื่อง "สัมพันธภาพในครอบครัวไทย" มีการกล่าวถึงสัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว และเครือญาติ หรือบุคคลอื่นๆ ที่อาศัยรวมอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน โดยใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ร่วมกัน มีการสนทนาพูดคุย ปรึกษาหารือกัน มีการแสดงออกซึ่งความรัก เอื้ออาทรต่อกันทั้งทางกาย วาจา และใจ และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจจะเป็นสัมพันธภาพที่ดีหรือไม่ดีก็ได้

2. ด้านตัวผู้กระทำความผิด จากการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มาจากตัวเด็กและเยาวชนเอง มักจะพบความผิดปกติในการทำงานของสมองส่วนหน้า (prefrontal cortex) ได้บ่อย ซึ่งส่งผลทำให้มีความยับยั้งชั่งใจลดลง พบว่าต่อมไร้ท่อผิดปกติการขับฮอร์โมนได้แก่ฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) หรือฮอร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen) ไม่สมดุลจะมีผลทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมได้ง่ายกว่าคนปกติ กล่าวคือภาวะแห่งจิตใจของเด็กและเยาวชนว่าปกติมนุษย์ย่อมมี สภาพจิตใจ ความรู้สึก หรือสรีระชาติญาณต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน มีความโลภ ความโกรธ ความหลง และความรู้สึกทางเพศ แต่เป็นการแสดงออก เพื่อสนองตอบความรู้สึกเหล่านั้นแตกต่างกันออกไปในแต่ละคน อาจจะแสดงออกด้วยกริยาที่ไม่ดี ส่วนระดับสติปัญญาและการศึกษา เด็กที่เกิดมาแต่ละคนย่อมมี ระดับสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ให้ข้อมูลไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ของตนเอง เช่นเป็นคนในโลกส่วนตัวสูง อารมณ์ร้อน โมโหง่ายเข้ากับคนอื่นได้ยาก มีเรื่องทะเลาะกับผู้อื่นอยู่

จากที่กล่าวมาสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (A theory of social learning) กระบวนการที่กระตุ้นหรือส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจหรือพลังที่ผลักดันให้กระทำบางอย่าง ที่ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อเขาเชื่อว่าการกระทำนั้นจะให้ผลคุ้มค่าเป็นการเรียนรู้มีการจูงใจว่าเมื่อได้กระทำบางอย่างจะได้รับสิ่งที่ดีใจเมื่อได้กระทำแบบนั้น ขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมและภาวะแวดล้อมองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้การแสดงออกของแต่ละคนผิดแผกกันออกไป

นอกจากนี้ยังพบว่า ยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามามีบทบาทในการลดความสามารถในการดูแลตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับเด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานีได้ให้ข้อมูลถึงว่าเคยใช้ยาเสพติดและมีการดื่มเหล้าเบียร์บ่อยครั้งกับเพื่อนแถวบ้าน ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา พรหมกระโทก (2563) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง “การตีเครื่องตีม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นชุมชนเขตชานเมืองจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคอีสานของประเทศไทย” มีการกล่าวถึง ผลของการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ การใช้บุหรี่ ขาดการออกกำลังกายการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน หรือการใช้ความรุนแรง นั้นหมายความว่า เด็กและเยาวชนสามารถขาดสติในการคิด ขาดวิจารณญาณ และความยับยั้งชั่งใจในการแสดงออกซึ่ง พฤติกรรมเป็นเหตุให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้

3. ด้านสภาพแวดล้อม จากการศึกษาพบว่า สังคมและชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่หากมี สภาพแวดล้อมไปด้วย ชุมชนแออัดที่เป็นบ่อเกิดแห่งปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม มั่วสุม หากเด็กและเยาวชนอยู่กับสภาพแวดล้อมเช่นนี้ ไม่ได้รับการดูแลอย่างดีจากผู้ปกครองหรือไม่มี ผู้คนดูแลสภาพแวดล้อมให้ปลอดจากสิ่งอันตราย ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชน ปัญหาสุขภาพเศรษฐกิจความยากจนของครอบครัว เด็กและเยาวชนที่ฐานะทางบ้านยากจนมี แนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อมากกว่าเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะดีรวมถึงกลายเป็นผู้กระทำความผิด มากกว่าอีกด้วย สอดคล้องกับเจ้าหน้าที่ได้ให้ข้อมูลว่าปัญหาที่พบเกิดจากความยากจน เป็นสาเหตุทำให้เกิด ปัญหาของครอบครัวหรือบ้านที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่จะนำไปสู่การกระทำความผิดของเด็กและ เยาวชน นอกจากนั้นพฤติกรรมจากครอบครัว ที่เด็กและเยาวชนพบเห็นเป็นประจำ อาจจะทำให้เด็ก และเยาวชนเกิดการเรียนรู้และกระทำตามโดยไม่คิดว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ หรือถูกชักจูงให้กระทำผิดตามไป ด้วย

จากที่กล่าวไปนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมแตกต่าง (Differential association theory) ของซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland) มีแนวคิดที่สำคัญ คือ พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้กันได้ โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้น ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อ สอดคล้องกับข้อมูลผู้ปกครอง ที่ให้ข้อมูลว่า ในชุมชนมีคนที่กระทำความผิดแล้วพันโทออกมา พวกคนเหล่านั้นได้รวมกลุ่มกัน เชื่อว่าที่ เด็กมีพฤติกรรมไม่ดีส่วนหนึ่งเป็นเพราะคบกับเพื่อนกลุ่มนี้

สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวที่สำคัญก็คือสื่อออนไลน์ ปัจจุบันเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึง เนื้อหาทางเพศ หรือสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกและง่ายดายตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการให้ ข้อมูลของเด็กและเยาวชน ว่าการดูสื่อลามกเป็นเรื่องปกติ เพราะอยู่ในวัยศึกษา อยากรู้ อยากลอง พวก คลิปลามกเข้าดูง่าย แต่ก็ยังมีเด็กและเยาวชนที่เสพสื่อลามกเข้าขั้นถึงหมกมุ่นจนเกิดการเลียนแบบส่งผล ทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิมาภรณ์ คำชาย (2561) ได้ศึกษา งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน” ที่พบว่าเด็ก และเยาวชนมีพฤติกรรมใช้เวลาเล่นโซเชียลจนถึงขั้นมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่แย่ขึ้น ทั้งด้านสมาธิ ด้านการเรียน และสังคม อีกทั้งเด็กและเยาวชนยังรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทและมี อิทธิพล เหนือวัฒนธรรมของไทย ส่งผลต่อค่านิยมของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งสิ่งที่ เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดอย่างเปิดเผยและเสรีมากขึ้นเห็นเรื่องที่บุคคล ใกล้ชิดหรือสื่อที่ตนเองติดตามกระทำการบางอย่าง ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่ไม่สมควรและไม่ถูกต้อง เห็นเป็น เรื่องปกติธรรมดาและสามารถกระทำได้จึงอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงกระทำความผิดได้

จากที่กล่าวมาสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ (Behavioral Imitation พฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคม ในสังคมยุคใหม่ ทุกคนมีความคิดที่หลากหลายเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น มีความกล้าในการทำอะไรมากขึ้นจนทำให้เรื่องที่ไม่ถูกต้องเรื่องที่ผิดกฎหมายกลายเป็นเรื่องที่สนุกสนานได้ แผลเมื่อเด็กและเยาวชนได้เสพสื่อออนไลน์นั้นอาจจะมีความคิดที่ว่า คนนั้นยังสามารถทำได้เราต้องทำได้ โดยมองข้ามในเรื่องการละเมิดต่อกฎหมาย

2. แนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศกรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุดรธานี แบ่งเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพในครอบครัว แนวทางการป้องกันแก้ไขมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางเพศนั้น 1. ครอบครัวต้องให้ความอบอุ่นเพียงพอ 2. ได้รับการอบรมสั่งสอนแบบเอาใจใส่จากครอบครัว 3. ครอบครัวต้องเป็นแบบอย่างที่ดี

จะเห็นได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการสร้างลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของเด็กประสบการณ์ต่างๆ ของเด็กและเยาวชนมักจะเริ่มภายในครอบครัวเป็นแห่งแรก การมีส่วนร่วมในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวจึงเป็นหน้าที่ของ สมาชิกทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) และแนวคิดสัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relationship) และสอดคล้องกับงานวิจัยของวณิชญา แก้วแก้วปาน (2560) เรื่อง สัมพันธภาพครอบครัวกับปัญหาการกระทำความผิดในวัยรุ่น ที่กล่าวไว้ว่าการมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ช่วยลดความขัดแย้งและให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้แก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ครอบครัวควรจะเป็นทั้ง safe zone และ comfort zone สำหรับเหล่าสมาชิกในบ้านทุกคน การอยู่บ้านจะต้องมีความปลอดภัยในทุกๆ ด้าน ผู้ปกครองต้องมีความใกล้ชิดผูกพัน ให้ความอบอุ่นเด็กและเยาวชนจะรู้สึกมั่นคง ไว้วางใจ เป็นพื้นฐานจิตใจที่จะนำไปสู่ความเห็นอกเห็นใจคน สำคัญคือต้องสอนให้ลูกมีความรับผิดชอบและควบคุมตัวเอง เด็กและเยาวชนจะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ต้อง รู้ว่าอะไรควรไม่ควรทำ นอกจากนี้การมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวยังสามารถใช้เป็นเกราะป้องกันปัญหาต่าง ๆ ก่อนที่จะเข้าสู่วงจรของการกระทำความผิดหรือการมีพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต

2. สอดส่องพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองต้องสอดส่องพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ดีหรือไม่ช่วงเวลาการเป็นวัยรุ่นเป็นช่วงที่ย่างยากที่สุดของมนุษย์จึงมีโอกาสที่จะปรับตัวได้ไม่ดีในสภาพแวดล้อมที่วุ่นวายและซับซ้อน หรือในทางกลับกันพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนบางอย่าง สามารถบอกได้ว่าเด็กและเยาวชนนั้นเสี่ยงต่อการเป็นโรคสมาธิสั้น เมื่อพบสัญญาณในทางที่ไม่ดีที่ยากต่อการแก้ไขควรพาเด็กและเยาวชนเข้าพบแพทย์เฉพาะด้านให้เร็วที่สุด

การสอดส่องพฤติกรรมนั้นไม่จำเป็นต้องให้แค่ผู้ปกครองทำ แต่โรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อนสนิท ก็สามารถช่วยในการสอดส่องดูพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวเบญจวรรณ ขำเอก (2559) เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหามติการก่อกวนในเด็กและเยาวชน ซึ่งกล่าวไว้ว่า การแก้ไขที่ครอบครัวควรมุ่งไปกับการแก้ไขปัญหามาจากตัวเด็กและผู้ปกครอง รวมถึงโรงเรียน ควรต้องดูแลและสอดส่องพฤติกรรม เมื่อมีสัญญาณในทางที่ไม่ดีที่ยากต่อการแก้ไขควรพาเด็กและเยาวชนเข้าพบแพทย์เฉพาะด้านให้เร็วที่สุด

3. สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

แนวทางการแก้ไข แบ่งเป็น 3 ประเด็นหลักดังนี้ 1.การคบเพื่อน 2.ชุมชนร่วมใจป้องกันภัย 3.การเข้าถึงสื่อออนไลน์

เด็กและเยาวชนควรได้รับการดูแลอย่างดีจากผู้ปกครองและรับแบบอย่างที่ดีหรือมีผู้คนดูแลสภาพแวดล้อมให้ปลอดจากสิ่งอันตราย จะทำให้เด็กและเยาวชนไม่ถูกชักจูงให้กระทำความผิดตามไปด้วย และปัจจุบันการเข้าถึงสื่อออนไลน์นั้นเข้าถึงได้ง่ายมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิระชาญ ขุนไชยแก้ว (2565) เรื่อง ต้นแบบข้อมูลเชิงบูรณาการด้านสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้กล่าวไว้ว่า เด็กและเยาวชนรวมถึงผู้กระทำความผิดสามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น และพบว่าเมืองหรือจังหวัดที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กสูงมากจะเป็นเมืองใหญ่ ๆ มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แนวทางการป้องกันการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์โดย ผู้ปกครองควรสอนใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์และการคบเพื่อนของเด็กและเยาวชนผู้ปกครองควรใส่ใจสอดส่องและควรสั่งสอนว่าสิ่งไหนควรไม่ควร แต่ทุกอย่างต้องค่อยๆปรับไม่เครียดไม่กดดันโดยต้องแล้วแต่สภาวะจิตใจเด็กและเยาวชนนั้นๆ ว่าจะต้องใช้มาตรการแบบใดที่จะเหมาะสมกับเขา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รัฐส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ รัฐต้องดำเนินการให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง

1.2 รัฐต้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

1.3 รัฐควรมีนโยบายจัดอบรมโดยให้หน่วยงานยุติธรรมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายควบคู่กับเพศศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนทุกระดับชั้นในโรงเรียน อบรมคุณครูทุกคนในโรงเรียน รวมไปถึงอบรมผู้ปกครองของเด็กในโรงเรียน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจอย่างถูกต้อง และนำไปสู่ความร่วมมือในการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดทางเพศ

1.4 รัฐบาลควรมีนโยบายให้กองบัญชาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (Cyber Crime Investigation Bureau : CCIB)ในการให้ความรู้ของการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบัน ข้อดี ข้อเสีย ให้แก่ประชาชน คนชรา ผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชน

1.5 รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง การรู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็น (Digital Literacy) ให้กับบุคลากรทุกคน (IT และnon-IT) ในหน่วยงานอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำนักงานสถิติควรจัดทำสถิติ จำนวนครั้งในชุมชนในแต่ละพื้นที่ ที่พบการกระทำความผิดทางเพศ ที่เป็นการสร้างกรอบให้แคบเข้ามา ปกติจะบอกสถิติในแต่ละจังหวัด เป็นการประสมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทราบ พร้อมกันนี้ยังสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นนโยบายทางอาญา และแผนการดำเนินงานเชิงป้องกัน

2.2 โรงเรียนควรมีป้ายคำสั่งเชิงความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่มีสาระและชวนอ่าน ติดตามสถานที่ต่างๆในโรงเรียน

2.3 สาธารณสุขควรจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาควบคู่ไปกับกฎหมายให้ประชาชน โดยเฉพาะชุมชนที่ห่างไกลขาดความรู้ทางด้านนี้

2.4 ชุมชนควรให้ควรจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในชุมชน โดยมีครอบครัวในพื้นที่ในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม นั้นเพราะสถาบันครอบครัวที่ดีต่อเด็กคือครอบครัวที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ และการสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยสร้างรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาบุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคมของเด็ก การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ โดยเน้นการสื่อสารเชิงบวก การรับฟัง การให้เกียรติ และการทำกิจกรรมร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ มะลิปรีดากุล. (2557).ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดต่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ฝ่ายประชาสัมพันธ์. (2566). การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเมื่อถูกจับกุมตัว. <https://www.djop.go.th/infographics>
- กรรณิการ์ รอดมา. (2558).ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กัลย์สุตา กุลชาติ. (2561). การพัฒนาแนวทางการแก้ไข บำบัด พื้นฟู เด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาความร่วมมือระหว่างศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีกับมูลนิธิบ้านเฮา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ชนิษฐา พรหมกระโทก. (2563). การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นชุมชนเขตชานเมืองจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคอีสานของประเทศไทย. วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ, 38(3), 22–31.
- จิราพร ชมพิกุล, ปราณิ สุทธิสุคนธ์, เกรียงศักดิ์ ชื้อเลื่อม, และดุชนิ ดำมี. (2552). สัมพันธภาพในครอบครัวไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน จังหวัดนครปฐม.
- ชุติมาภรณ์ คำชาย. (2561). อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เดชา ศิริเจริญ. (2555). เด็กกับอิทธิพลของครอบครัว. วารสารนิติศาสตร์, 3(6), 12-17.
- ดวงพร เพชรคง. (2559). กฎหมายกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน. <https://ruang.nan.police.go.th/wp-content/uploads/2024/04>
- ตะวันฉาย มิตรประชา. (2557). ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดซ้ำของเยาวชนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนภายหลังการปล่อยตัว. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 6(1), 34-46.

- ทิพย์ทิวา เสนชัย. (2560). *แนวทางในการพัฒนาความคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญทิพ เสนชัย. (2560). *แนวทางในการพัฒนาความคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/1446>
- มาตาลักษณ์ เสรมธากุล. (2562). การคุ้มครองสิทธิเด็กภายใต้หลักประโยชน์สูงสุดของเด็กในกฎหมายไทย. *วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 48(4), 621–653.
- เลอพร ศุภสร. (2562). *การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วันญญา แก้วแก้วปาน. (2560). สัมพันธภาพครอบครัวกับปัญหาการกระทำความผิดในวัยรุ่น. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(1), 361–371.
- วิระชาญ ชุนไชยแก้ว. (2565). *ต้นแบบข้อมูลเชิงบูรณาการด้านสื่อลามกอนาจารเด็ก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2556). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ. (2568). *ความผิดเกี่ยวกับเพศ*. <https://www.nrct.go.th/home>
- โอฬาร เยี่ยมประสาท. (2561). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ.
- อัจฉริยา ชูตินันท์. (2557). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- Bernard, T. & Snipe, J. (1998). *Vold's theoretical criminology*. Oxford University Press.
- Dollard, J., & Miller, N. E. (1941). *Social learning and imitation*. CT: Yale University Press.
- Dodge, K. A., Dishion, T. J., & Lansford, J. E. (2006). Deviant peer influences in intervention and public policy for youth. *Social Policy Report*, 20(1), 3–19. <https://doi.org/10.1002/j.2379-3988.2006.tb00046>.
- Erikson, E. (1950). *Childhood and Society*. New York: W.W. Norton.
- Marsh, I., & Melville, G. (2014). *Crime, justice and the media*. New York: Routledge.
- NovaBizz. (2014). *Human Behaviour*. <https://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/>
- Offenhauer, P. & Buchalter, A. (2011). *Teen Dating Violence: A Literature Review and Annotated Bibliography*. New York, NY: Center for the Study and Prevention of Violence.
- Siegel, L. J. (2011). *Criminology*. Singapore: Thomson, Wadsworth.
- Sutherland, E. H. (1974). *Criminolog* (9th ed.). Philadelphia: Lippincott.